

Ursule te rog să ne ierți

Artangel

Noi oamenii mereu greșim
Prin viața dură când pășim.
N-avem oameni la putere
Să facă ceea ce se cere!

De se taie vreo pădure,
Ai și zmeură și mure.
Vei avea și căprioare,
Adăpost ferit de soare.

Îți plac prunele și mierea,
Iar oamenilor averea!
Dar foarte mulți nu prea gândesc,
Căci cu tine nu se-ntâlnesc!

Iar coloana vertebrală
E problema-n astă țară!
De s-ar întâlni vreodată,
Ar schimba a țării soartă!

Să te privească drept în ochi,
Iar tu pe loc să îi deochi,
De vorbit să nu mai poată,
Uitând ce au furat vreodată!

Ursule cu blană fină...
Doar omul este de vină:
Selecție nu se mai face...
Te înmulțești precum îți place!

Toată lumea se pricepe
Să dea sfaturi când începe!
Unde sunt specialiștii,
Să-i întrebe jurnaliștii?

La o consangvinizare
Se pierde trofee de valoare.
Tu ești mai șmecher din fire,
Adaptabil, ca însușire.

E mai ușor să scotocești,
Pe drumul mare să cerșești
Decât să prinzi vreun mistreț,

Iar prin porumb ești îndrăzneț!

Ai omorât prea mulți oameni,
Criminalilor te-asemeni!
Legiuitorii te ajută
Dar te duc doar spre derută!

Vrei ca un rege să trăiești?
Trebuie să te potolești!
Lasă omul să trăiască,
Dar și oile să pască!

Noi avem păduri frumoase,
Cu produse dulci, gustoase,
Dar voi prea mult v-ați înmuțit,
Pe omul bun l-ați încolțit!

Dați o tură prin PARLAMMENT,
E loc destul de agrement!
Poate găsiți vreun guraliv
Gesticulând pe-un portativ!